

فریاد و جانفشانی امام حسین(ع) بدون صلح امام حسن(ع) این چنین در تاریخ به ثبت نمی‌رسید

آیت الله سبحانی در پیامی به کنگره بین المللی سبط النبی(ع) با تاکید بر اینکه امامان همگی مظهر تقوا و روش هستند و تقوا در همگی شان مشترک و روش در تمامی شان متفاوت است...

آیت الله سبحانی در پیامی به کنگره بین المللی سبط النبی(ع) با تاکید بر اینکه امامان همگی مظهر تقوا و روش هستند و تقوا در همگی شان مشترک و روش در تمامی شان متفاوت است، گفت: صلح امام حسن(ع) انقلابی ترین نرمش تاریخ بود که تحمل رنج طاقت فرسای آن را هیچ کس جز پسر علی(ع) آن هم توسط درک عالیتین درجات ایمان قادر به انجامش نبوده و نخواهد بود همواره بحث برانگیز و سوال آفرین بوده است.

به گزارش خبرنگار مهر، در پیام آیت الله سبحانی آمده است: در آغاز سخن از پدید آوردندگان این فضای روحانی که به عنوان تجلیل و تکریم سبط اکبر یعنی حسن بن علی (ع) گل زندگی پیامبر(ص) برپا شده است صمیمانه تشکر می‌شود. شخصیت های تاریخ ساز بر دو گونه اند 1- گاهی شخصیت هایی تاریخ ساز عصر خود بوده و حرکتی در زندگی خود پدید می‌آورند. اما چون از صداقت و درستی برخوردار نمی باشند مرگ آنان سبب بسته شدن پرونده زندگانی آنها می‌شود. 2- انسان های والایی که دارای عواطف و فضایل انسانی بوده و بالاخص از عالم بالا مویده اند حرکتها و امواجی را در زندگی بشریت پدید می‌آورند که هنوز به سیر خود در این دریای بی کرانه ادامه می‌دهند.

هر چند به این زودی به ساحل نمی‌رسند آنان همان پیامبران و اولیای الهی هستند که نمی‌توان برای شخصیت آنها قالب گیری کرد و به صورت محدود سخن گفت. زندگانی حسن بن علی(ع) در عصر پیامبر(ص) و پس از وی در عصر خلفای سه گانه آن گاه در عصر خلافت امیرمومنان سپس در دوران خلافت کوتاه خویش و پس از صلح با معاویه هر کدام برای خود پژوهشی خاصی می‌طلبد و تشریح آنها در گرو نگارش موسوعه است ما فقط به گوشه هایی از شخصیت آن حضرت اشاره می‌کنیم نیمه ماه رمضان انگاه که دخت گرمی پیامبر نخستین فرزند خود را تقدیم پدر بزرگوار کرد غریو شادی خانه نبوت را فرا گرفت. رسول خدا شخصا کام او را برداشت و او را حسن نامید و فرمود: هیبت و عظمت من در فرزندم حسن بن علی تجلی خواهد یافت.

مورخان می‌گویند دارای وقار و هیبت و عظمت خاصی در برابر بینندگان بود پیامبر(ص) در دوران کودکی او به تکریم او می‌پرداخت هر موقع حضرت حسن(ع) کناره سجاده پیامبر (ص) می‌آمد پیامبر او در بغل می‌گرفت و به نماز می‌ایستاد و درباره او و برادرش حسین(ع) چنین می‌گفت: خدایا من این دو را دوست دارم تو هم آنها و هر که آنها را دوست دارد دوست بدار او کانون فضایل و مناقب بود و دشمن بر هیبت و عظمت و شجاعت و دانش و سخی و حلم و بردباری او اعتراف داشت او در جنگ صفین شجاعت خود را به نمایش گذاشت و در مذاکره با خوارج و گروههای مختلف مظهر علم نبوی بود و در سخاوت بخشش او همین دست که سه بار همه دارایی های خود را با فقیران تنفیذ کرد بیشترین سخنان مورخان تحلیلگران در قرن اخیر روی صلح او با معاویه متمرکز می‌شوند خوشبختانه محققان اسلامی در این قرن پرده از حقیقت صلح و علل و پیامدهای آن برداشته و حقانیت او را در این صلح به روشنی ثابت کرده اند و در این میان کتاب صلح الحسن تالیف مرحوم آل یاسین از ارزش بالایی برخوردار است.

علامه مجاهد سیدشرف الدین عاملی ضمن مقدمه ارزشمندی که بر این کتاب نوشته چنین آورده است: صلح حسن(ع) یا به عبارتی متارکه آتش بس وی با معاویه را شاید بتوان یکی از دشوارترین مراحل سیر امامت در دنیای اسلام نامید. این انقلابی ترین نرمش تاریخ نیز و تامل رنج طاقت فرسای آن که هیچ کس جز پسر علی(ع) آن هم توسط درک عالیتین درجات ایمان قادر به انجامش نبوده و نخواهد بود همواره بحث برانگیز و سوال آفرین بوده است و متاسفانه غرض ورزان به قلم غرض و جاهلان به دیده جهل این شگرد ایمانی را در پرده تحریف و ابهام پیچیده اند امامان همگی مظهر تقوا و روش هستند تقوا در همگی شان مشترک و روش در تمامی شان متفاوت است. روش علی (ع) در دو مرحله سکوت و خروش راهگشای امت می‌گردد. شیوه حسن در مرحله اول روش پدر و راه حسین(ع) در مرحله دوم ان شکل می‌گیرد علی بی سکوت خروش و شهادتی هشاردهنده و حیاتبخش نمی‌داشت.

فریاد و جانفشانی حسین (ع) نیز بدون صلح برادر این چنین در تاریخ به ثبت نمی‌رسید در هر حال ریحانه رسول خدا پس از آنکه ناخواسته به صلح تن دهد و به معنی دقیقتر صلح در او تحمیل شد کوفه را به قصد مدینه ترک کرد و در طول اقامت خود در مدینه به تربیت انسانها مومن و به بیان حقایق و معارف اسلام برداشت و عملا چهره کربه معاویه و اهداف پلید او را برای امت روشن کرد.

در پایان درود بی پایان خود را به روح ان امام همام فرستاده و می‌گوییم سَلامَ اللّهِ عَلَیْهِ یَوْمَ وُلِدَ، وَ یَوْمَ اسْتُشْهِدَ وَ یَوْمَ یُبعَثُ حَیًّا.